

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์คือ 1) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการดูแลตนเองของผู้ติดเชื้อเอดส์ในศูนย์บริการแบบองค์รวม 2) เพื่อศึกษาถึงการสนับสนุนจากครอบครัว ชุมชน และองค์กรภาครัฐและเอกชน 3) เพื่อศึกษาถึงปัญหาและอุปสรรคข้อเสนอแนะของผู้เป็นสมาชิกในศูนย์บริการแบบองค์รวม โดยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก จากกลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่สำคัญที่เป็นผู้ติดเชื้อเอดส์ในศูนย์บริการแบบองค์รวม ที่เปิดเผยตนเองและเต็มใจให้ข้อมูล โดยมีจำนวน 15 คนนำข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ตามหลักตรรกะควบคู่บริบท โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ในการวิเคราะห์

ผลการศึกษาพบว่าผู้ให้ข้อมูลที่สำคัญ มีพฤติกรรมการดูแลตนเองไม่เหมาะสมเพราะการดูแลตนเองตามหลักวิชาการได้เพียง 2 ด้านคือ จิตใจ สังคม ส่วนอีกหนึ่งด้าน คือมีการดูแลตนเองทางด้านร่างกายไม่เหมาะสม เช่น การดูแลรักษาความสะอาดของร่างกาย การอาบน้ำ การล้างมือ การสวมถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ การดื่มน้ำสะอาด และการออกกำลังกายที่ยังไม่มีประสิทธิภาพ แต่พฤติกรรมการดูแลตนเองด้านจิตใจและด้านสังคมอยู่ในเกณฑ์ดี มีการผ่อนคลายความตึงเครียด และมีการยอมรับคุณค่าของตัวเองมีจุดมุ่งหมายในชีวิต และมีการเปิดเผยตนเองต่อสังคม และอยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุข ไม่แยกตัว และไม่ถูกแยกออกจากสังคม

ผู้ให้ข้อมูลที่สำคัญได้รับการสนับสนุนจากครอบครัว มีการเปิดเผยต่อครอบครัว ว่ามีการติดเชื้อเอดส์ ครอบครัวรับทราบและสนับสนุนทั้งทางร่างกาย จิตใจ สังคม และชุมชนก็สนับสนุนให้ผู้ติดเชื้ออยู่สังคมได้อย่างไม่โดดเดี่ยว และอยู่อย่างมีศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ความช่วยเหลือของภาครัฐ และเอกชน เช่น กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ องค์กรบริหารส่วนท้องถิ่น ได้ช่วยเหลือเบี้ยยังชีพ และเงินประกอบอาชีพ ส่วนภาคเอกชน เช่น โครงการเข้าถึงยากองทุนโลก สนับสนุนด้านบริการ และงบประมาณสนับสนุนด้านดำเนินกิจกรรม ภายในศูนย์บริการแบบองค์รวม

ปัญหาและอุปสรรคข้อเสนอแนะของสมาชิกศูนย์บริการแบบองค์รวม คือ ผู้ที่เป็นสมาชิกศูนย์บริการแบบองค์รวมต้องเปิดเผยตนเองต่อครอบครัวและสังคม ทำให้ผู้ที่ไม่สามารถเปิดเผยตนเองขาดโอกาสในการจะรับบริการและการรักษาของแพทย์ยังไม่มีมาตรฐาน เปลี่ยนแพทย์ผู้รับผิดชอบ และเมื่อสมาชิกศูนย์บริการแบบองค์รวมเพิ่มขึ้น แต่ทีมงานของเครือข่ายผู้ติดเชื้อเท่าเดิม และการมีส่วนร่วมของชุมชน และองค์กรภาครัฐยังมีน้อย และทีมงานของเครือข่ายผู้ติดเชื้อ ขาดเวทีในการพูดคุยถึงปัญหาในการดำเนินงานของศูนย์บริการแบบองค์รวม

ข้อเสนอแนะจากการวิจัยครั้งนี้ที่สำคัญ คือการเพิ่มองค์ความรู้ทางด้านพฤติกรรมดูแลตนเองทางด้านร่างกายให้เป็นรูปธรรม ควบคู่กับการรักษาพยาบาลด้านอื่น ๆ เช่นการป้องกันการติดเชื้อฉวยโอกาส ยาต้านไวรัสเอดส์ การสร้างเครือข่ายทั้งภาครัฐและเอกชน และเพิ่มการมีส่วนร่วมขององค์กรบริหารส่วนท้องถิ่นให้มากขึ้นเพราะเป็นองค์กรที่รับรู้ปัญหาผู้ป่วยมากที่สุด

The objectives of this research are 1. to study AIDS patients' health-selfcare behavior; 2. to study supports given to the AIDS patients from families, community and private as well as state organizations ; 3. to find out problems, obstacles and recommendations from concerned people. 15 AIDS patients at the Health service center of the hospital studied were interviewed in- depth about the matter. Data collected were later organized and analyzed with logical context description and descriptive statistics.

Results of the study reveal that the patients studied can take good care of themselves in the psychological and social aspects but not in physical aspect, e.g., in taking bath, hand washing, body cleaning and using condom appropriately ; however, they seem to relax considerably, having purposes in living, living with others in society as usual.

In family supports, family members do not mind when learn of the patients having AIDS; the family supports them physically, psychologically and socially ; the community also supports them socially ; state and private organizations help them in having living stipend , occupational fund and providing medicines , for example.

Among problems, obstacles and recommendations from their peers are the AIDS patients should not be afraid to reveal their actual condition in order to receiving correct treatment and medicine, for example.